

P O S U D E K

vedoucího diplomové práce

Jméno a příjmení studenta: Jana Otčenášková

Název práce: Možnost smluvní limitace nebo smluvního vzdání se práva na náhradu škody

Jméno a příjmení školitele : JUDr. PhDr. David Elischer, Ph.D.

1. Formulace cílů, metodika zpracování práce a aktuálnost tématu:

Autorka zvolila téma stále aktuální, jímž je limitace (zde smluvní) náhrady škody. Svou prací se dotkla celospolečensky diskutovaných problémů. Především se zabývá otázkou možnosti smluvně omezovat či vylučovat povinnost k náhradě škody, a to jak z pohledu platných a účinných zákonných ustanoveních českých i německých (OZ 1964, ObchZ, OZ 2012, BGB a HGB), tak se zřetelem k dosavadní rozhodovací praxi soudů. Dále si klade otázku související spíše s aplikací přechodných ustanovení (za jakých podmínek se bude náhrada škody řídit ustanoveními NOZ, jaký režim sjednat pro limitační smluvní klauzule atp.). V práci se dotýká nicméně řady dalších problematických či jinak sporných míst (limitace náhrady škody ve spotřebitelských smlouvách, omezující klauzule v obchodních podmínkách, v adhezních smlouvách a konečně v rámci tzv. pozměňovacího akceptu při uzavírání smluv). Autorka v úvodu své práce jasně vymezila její cíle a klade si otázky, na které se snaží svou prací nalézt odpověď. Vlastní metody práce a přístupu jsou v úvodu naznačeny a i z práce samotné je patrné, že autorka zvolila analytický přístup, který kombinuje s deskripcí a evaluací odborné literatury, aby nakonec dospěla k určitému syntetizujícímu závěru. V tomto ohledu autorka prokázala schopnost nahlédnout nad zákonným textem, projevila i znalost aktuální tématické judikatury, kterou rozebírá a zařazuje do příslušných kontextů. Práce je psána v převažující míře z pozitivněprávního pohledu a neváhá konfrontovat různé úvahy, což je ocenitelné zejména u otázky interpretace rozhodujícího soukromoprávního ustanovení o možnostech limitace (§ 2898 NOZ).

2. Logická struktura a členění diplomové práce:

Text (100 stran včetně úvodu a závěru) je celkově velmi přehledně a jasně členěn, jeho struktura je logická, jednotlivé výklady na sebe souvisle navazují. I další vnitřní členění odpovídá klasickým doktrinárním přístupům. Práce je rozdělena do 9 velkých kapitol, kdy druhá a třetí kapitola usiluje o základní charakteristiku právní odpovědnosti a soukromoprávní odpovědnosti za škodu. Čtvrtá kapitola je pak věnována rozboru základních předpokladů odpovědnosti za škodu. Se zřetelem k tématu jsou tyto první čtyři kapitoly zbytečně rozsáhlé (plných 35 stran), ba dokonce mám za to, že nikoli nezbytné (to se kupř. projevuje i tím, že autorka ve snaze zmínit vše užitečné se musí uchýlovat ke zjednodušujícím a zkratkovitým závěrům navíc neopřeneseným o veškerou relevantní literaturu – srov. vcelku povrchní výklady o prevenční povinnosti, jakési ulpění na názorech jednoho či dvou autorů, zde absentuje „tah na branku“). Pátá kapitola představuje vhled do vlastní problematiky smluvní limitace, kterou dále rozvíjí na podkladě ObchZ (6.kap.), OZ 1964 (7.kap.), OZ 2012 (8. kap.) a německého práva (9.kap.). Zde naopak velmi jasně a přehledně sumarizuje všechny relevantní otázky k danému tématu, tj. zejména srozumitelně hodnotí platnou civilní i

komerční (před a po novele) úpravu ve světle bohaté judikatury, kterou vyhodnocuje a kriticky komentuje.

3. Rozsah a úroveň použitých zdrojů a práce s nimi, bibliografické citace, poznámkový aparát:

Při zpracování tématu byl použitý relativně dostatečný počet bibliografických pramenů, které autorka správně uvádí a na konkrétních místech vždy cituje v souladu s citační normou. Poznámkový aparát je adekvátní. Výběr literatury a pramenná základna je - ovšem spíše až z hlediska druhé poloviny práce – reprezentativní a zahrnuje relevantní tituly naší nauky. Lze nesporně ocenit, že autorka neváhá konfrontovat základní názory české doktríny a jejich odlišná stanoviska zasadit do širšího kontextu a opatřit vlastním hodnocením a závěrem (konfrontuje zejm. názory B. Havla, Vl. Pihery, P. Čecha, K. Eliáše, K. Berana a mnoha dalších).

4. Jazyková, stylistická úroveň a formální úprava diplomové práce

Jazyková i stylistická úroveň práce je velmi dobrá. V práci jsem neshledal žádných podstatných gramatických chyb ani stylistických nedostatků (dalo by se namítnout, že autorka má místy sklon k poněkud „žoviálnímu“ a expresivnímu vyjadřování). S právní terminologií je nicméně pracováno správně.

5. Formulace vlastních závěrů (práce s judikaturou, úvahy de lege ferenda)

Autorka uchopila problematiku vcelku standardním způsobem a snaží se nabídnout i úvahy de lege ferenda (str. 95-96), předkládá řadu podnětných názorů a závěrů. Zvláště bych ocenil její pregnantní a velmi přesvědčivou interpretaci ustanovení § 2898. Plně se ztotožňuji jak se závěry o charakteru reprobovaného právního jednání (jednostranné – 2. věta a dvoustranné – 1. věta cit. ust.), tak s výkladem pojmu *vzdát se práva* (ve smyslu ex ante) i při absentujícím výrazu „předem“.

Při ústní obhajobě by se autorka mohla blíže vyjádřit:

- k povaze ustanovení § 2952 (dispozitivnost versus kogentnost)
- jak si vymezuje tzv. hrubou nedbalost
- k možnosti smluvně vyloučit odpovědnost za tzv. nahodile vzniklou škodu normovanou v § 2904

6. Odborná kvalita zpracování tématu diplomové práce

Práce je po odborné stránce standardní a splňuje požadavky kvalifikační práce tohoto stupně, a to jak rozsahem, tak kvalitativní analýzou. Prokazuje autorčiny výborné znalosti vybrané soukromoprávní problematiky, jakož i širší orientaci v oboru a neshledal jsem v ní žádné podstatné nedostatky.

Závěr:

Předložená práce prokázala autorčinu samostatnost při zpracovávání nelehkého tématu, její schopnost zorientovat se v zákonné úpravě, doktríně a příslušné judikatuře. Své dílčí poznámky a náměty jsem vyjádřil výše v posudku. Práci proto doporučuji k ústní obhajobě s hodnocením **výborně – velmi dobře.**

Diplomovou práci hodnotím stupněm: výborně – velmi dobře.

Datum: 4. 1. 2014

Podpis školitele diplomové práce

